

Ouăle de Paste

Ouăle de Paște, potrivit tradiției, erau adunate din cuiabar în miercură din a patra săptămână a Postului Mare, numită și „miercură Paresimilor”. Exista obiceiul ca de la lăsatul secului și până în această zi, gospodinele să nu strângă ouăle. Era credința că ouăle alese în această zi nu se stricau până la Paște. Acum se alegeau ouăle pentru mâncarea de Paști și ouăle ce urmau să fie înroșite.

Chiar dacă ele erau strânse în această zi, vopsitul lor avea loc în joia din săptămâna de dinaintea Paștelui, însă, niciodată în Vinerea Mare.

Oul vopsit este simbolul Mântuitorului, care părăsește mormântul și se întoarce la viață, precum puiul de găină ieșit din găoace.

Ouăle roșii sunt numite în Bucovina merișoare, iar cele cu ornamente sunt numite încondeiate, închistrite sau împistrițe.

Ornamentarea ouălor decorative este extrem de variată, ea cuprinde simboluri geometrice, vegetale, animale, antropomorfe și religioase. Iată câteva simboluri și semnificații utilizate: linia dreaptă verticală - viața, linia dreaptă orizontală - moartea, linia dublă dreaptă - eternitatea, linia cu dreptunghiuri - gândirea și cunoașterea, linia ușor ondulată - apa, purificarea, spirala - timpul, eternitatea, dubla spirală - legătura dintre viață și moarte.

Folclorul conservă mai multe legende creștine care explică de ce se înroșesc ouăle de Paști. Una dintre ele relatează că Maica

Domnului, care venise să-și plângă fiul răstignit, a așezat coșul cu ouă lângă cruce și acestea s-au înroșit de la sângele care picură din rănilor lui Hristos.

Ciocnitul ouălor se face după reguli precise: persoana mai în vârstă (de obicei bărbatul) ciocnește capul oului de capul oului ținut în mână de partener, în timp ce rostește cunoscuta formula „Hristos a înviat”, la care se răspunde "Adevărat a înviat".

În Bucovina, cojile ouălor de Paști, sunt aruncate în râu, pentru ca apa să le poarte la „Blajini” (ființe imaginare, încarnări ale copiilor morți nebotezați, al căror loc de viațuire se află la „capătul lumii”, aproape de Apa Sâmbetei). În felul acesta, și Blajinii știu că pentru toți creștinii a venit Paștele.

La țărani, mai există obiceiul ca, în dimineața din duminică Paștelui, să-și spele fața cu apă nouă sau apă neîncepută, în care pun un ou roșu, având credința că astfel vor fi tot anul frumoși și sănătoși ca un ou roșu. După consumarea ouălor, cojile roșii sunt păstrate pentru a fi puse în brazde, la arat, crezându-se astfel că pământul va da rod bun.

Sursa: <https://www.crestinortodox.ro/paste/obiceiuri-traditii-paste/ouale-paste-88431.html>

Ouăle de Paste

Ouăle de Paște, potrivit tradiției, erau adunate din cuiabar în miercură din a patra săptămână a Postului Mare, numită și „miercură Paresimilor”. Exista obiceiul ca de la lăsatul secului și până în această zi, gospodinele să nu strângă ouăle. Era credința că ouăle alese în această zi nu se stricau până la Paște. Acum se alegeau ouăle pentru mâncarea de Paști și ouăle ce urmau să fie înroșite.

Chiar dacă ele erau strânse în această zi, vopsitul lor avea loc în joia din săptămâna de dinaintea Paștelui, însă, niciodată în Vinerea Mare.

Oul vopsit este simbolul Mântuitorului, care părăsește mormântul și se întoarce la viață, precum puiul de găină ieșit din găoace.

Ouăle roșii sunt numite în Bucovina merișoare, iar cele cu ornamente sunt numite încondeiate, închistrite sau împistrițe.

Ornamentarea ouălor decorative este extrem de variată, ea cuprinde simboluri geometrice, vegetale, animale, antropomorfe și religioase. Iată câteva simboluri și semnificații utilizate: linia dreaptă verticală - viața, linia dreaptă orizontală - moartea, linia dublă dreaptă - eternitatea, linia cu dreptunghiuri - gândirea și cunoașterea, linia ușor ondulată - apa, purificarea, spirala - timpul, eternitatea, dubla spirală - legătura dintre viață și moarte.

Folclorul conservă mai multe legende creștine care explică de ce se înroșesc ouăle de Paști. Una dintre ele relatează că Maica

Domnului, care venise să-și plângă fiul răstignit, a așezat coșul cu ouă lângă cruce și acestea s-au înroșit de la sângele care picură din rănilor lui Hristos.

Ciocnitul ouălor se face după reguli precise: persoana mai în vârstă (de obicei bărbatul) ciocnește capul oului de capul oului ținut în mână de partener, în timp ce rostește cunoscuta formula „Hristos a înviat”, la care se răspunde "Adevărat a înviat".

În Bucovina, cojile ouălor de Paști, sunt aruncate în râu, pentru ca apa să le poarte la „Blajini” (ființe imaginare, încarnări ale copiilor morți nebotezați, al căror loc de viațuire se află la „capătul lumii”, aproape de Apa Sâmbetei). În felul acesta, și Blajinii știu că pentru toți creștinii a venit Paștele.

La țărani, mai există obiceiul ca, în dimineața din duminică Paștelui, să-și spele fața cu apă nouă sau apă neîncepută, în care pun un ou roșu, având credința că astfel vor fi tot anul frumoși și sănătoși ca un ou roșu. După consumarea ouălor, cojile roșii sunt păstrate pentru a fi puse în brazde, la arat, crezându-se astfel că pământul va da rod bun.

Sursa: <https://www.crestinortodox.ro/paste/obiceiuri-traditii-paste/ouale-paste-88431.html>